JULIANE KOKOTT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2010. március 18.[1]

I – Bevezetés

1. A jelen fellebbezési eljárás lehetőséget teremt a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállására a tagállamoknak adható végleges pénzügyi támogatásokkal összefüggő határidővel kapcsolatos problémák megvilágítására.

2. Az eljárás tárgya a Görög Köztársaság (a továbbiakban: felperes) és az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) között, az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatban felmerült vita. Lényegében az a kérdés merült fel, hogy a pénzügyi támogatásoknak a 2006-os pénzügyi évre történő megállapítása során a Bizottságnak figyelembe kell-e vennie azokat az adatokat, amelyeket a Görög Köztársaság csupán az ezen előírásban megállapított határidő lejártát követően küldött meg.

3. Az Elsőfokú Bíróság a 2008. december 11-én hozott ítéletével (a továbbiakban: megtámadott ítélet)[2] mint megalapozatlant elutasította azt a keresetet, amelyben a Görög Köztársaság arra hivatkozva kérte a meghatározott hektárszám alapján kiosztott végleges pénzügyi juttatások [helyesen: támogatások] megállapításáról szóló 2006/669/EK határozat[3] megsemmisítését vagy megváltoztatását, hogy a Bizottság ebben a határozatban nem vette figyelembe a Görög Köztársaság által bejelentett adatokat.

4. A Görög Köztársaság a Bírósághoz 2006. február 6-án érkezett fellebbezésében a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, és továbbra is fenntartja az eredeti kereseti kérelmeiben foglaltakat.

II – Jogi háttér

5. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 1–5. pontjában a következőképpen mutatta be a jogi hátteret:

„1 A szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállítására vonatkozó szabályokat a

1 – Eredeti nyelv: német.

2 – A T-339/06. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2008. december 11-én hozott ítélet (EBHT 2008., II-3525. o.).

3 – A szőlőültetvényeknek az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében megvalósítandó szerkezetátalakítása és átállítása céljából a tagállamok részére egy meghatározott hektárszám alapján kiosztott végleges pénzügyi juttatásoknak [helyesen: támogatásoknak] a 2006-os pénzügyi évre történő megállapításáról szóló, 2006. október 4-i 2006/669/EK bizottsági határozat (HL L 275., 62. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).

borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 179., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 25. o.) és a termelési potenciálra tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2000. május 31-i módosított 1227/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 143., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 116. o.) határozza meg.

2 Az 1493/1999 rendelet 14. cikke előírja:

»(1) Az első részleteket a Bizottság évente utalja át a tagállamoknak objektív szempontok alapján, a különleges helyzetek és szükségletek, valamint az intézkedés céljának eléréséhez szükséges erőfeszítések figyelembevételével.

(2) A támogatások első részleteit az intézkedés céljának és a rendelkezésre álló pénzkeretnek a figyelembevételével a tényleges kiadások és a tagállamok által előterjesztett felülvizsgált kiadási előirányzatoknak megfelelően alakítják ki.

[…]«

3 Az 1227/2000 rendelet 16. cikkét módosította az 1227/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. október 17-i 1841/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 268., 58. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 253. o.). Ennélfogva az 1227/2000 rendelet 2006. pénzügyi évben hatályos változatának 16. cikke szerint:

»(1) A tagállamok legkésőbb minden év július 10-ig továbbítják a Bizottsághoz a szerkezetátalakítási és átállási rendszerre vonatkozóan:

a) a folyó pénzügyi év június 30-ával ténylegesen eszközölt kiadásokról, valamint a teljes érintett területről szóló nyilatkozatot;

b) a folyó pénzügyi év június 30-ával érvényesített kiadásokról, valamint a teljes érintett területről szóló nyilatkozatot;

[…]

(2) A költségvetési fegyelemre vonatkozóan megállapított általános szabályok sérelme nélkül, amennyiben a tagállamok által a Bizottságnak szolgáltatandó információk az (1) bekezdés szerint hiányosak, vagy nem felelnek meg a határidőknek, a Bizottság ideiglenesen és átalányjelleggel csökkenti az előlegeket a mezőgazdasági kiadások számbavételekor.«

4 Az 1227/2000 rendelet 17. cikkét módosította a 2003. február 19-i 315/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 46., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 224. o.) és a 2003. július 4-i 1203/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 168., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 226. o.). Ennélfogva az 1227/2000 rendelet 2006. pénzügyi évben hatályos változatának 17. cikke szerint:

»(1) Az egyes tagállamok évente ténylegesen eszközölt, érvényesített és bevallott kiadásait a 16. cikk (1) bekezdésének [a) és] b) pontja szerint a Bizottságnak bejelentett összeg határáig finanszírozzák, amennyiben ezek az összegek együttesen nem haladják meg az 1493/1999 […] rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamnak kiutalt pénzösszeget.

[…]

(3) A tagállamoknak a 16. cikk (1) bekezdés c) pontja szerint benyújtott kérelmeit az arányosság elve alapján fogadják el a rendelkezésre álló összeg figyelembevételével, miután valamennyi tagállamra nézve levonták az 1493/1999 […] rendelet 14. cikke alapján a tagállamoknak kiutalt összes pénzösszegből a 16. cikk (1) bekezdés a) pontjának megfelelően bejelentett és a 16. cikk (1) bekezdés b) pontjának megfelelően bevallott együttes összeget. A Bizottság június 30-át követően – amint lehetséges – értesíti a tagállamokat, hogy a kérelmek milyen mértékben teljesíthetők.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, ha a 16. cikk (1) bekezdés a) pontjának megfelelően bejelentett, hektárban kifejezett összes terület kisebb, mint amennyit az 1493/1999 […] rendelet 14. cikk (1) bekezdése szerint a tagállamok között az adott pénzügyi évben felosztottak, akkor az adott pénzügyi évre bejelentett kiadás finanszírozásának felső határa a bejelentett összes terület és a hektáronkénti támogatás átlagos összegének szorzata; ezt az összeget a 1493/1999 rendelet 14. cikk (1) bekezdése szerint a tagállamra kiosztott összeg és az előzetesen becsült hektárszám arányaként kell kiszámítani.

Ez az összeg semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a 16. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint bejelentett kiadást.

E bekezdés végrehajtásának alkalmazásában az adott pénzügyi évre vonatkozó keretösszeghez képest 5%-os tűréshatárt kell alkalmazni a bejelentett összterületre vonatkozóan.

A nem e bekezdés alapján finanszírozott összegek nem vehetők igénybe a (3) bekezdés alkalmazása céljából.

[…]

(8) Egy adott pénzügyi évre való hivatkozás a tagállamok által október 16. és a következő év október 15. között ténylegesen teljesített fizetésekre vonatkozik.

[…]«

5 A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.) 7. cikkének (2) bekezdése előírja:

»(2) A Bizottság dönt az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegekről.

Az októberi kiadásokat októberre kell elszámolni, ha azok október 1. és 15. között merültek fel, és novemberre kell elszámolni, ha október 16. és 31. között merültek fel. Az előleget a tagállam részére legkésőbb a felmerült kiadás szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell kifizetni.

[…]«”

III – A tényállás és a megtámadott határozat

6. Az Elsőfokú Bíróság a 6–14. pontban a következők szerint mutatta be az ügy alapjául szolgáló tényállást, valamint a megtámadott határozatot.

„6 A 2006. pénzügyi év (2005. október 16. – 2006. október 15.) tekintetében a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállására vonatkozó pénzügyi támogatások 1493/1999 rendelet szerinti indikatív felosztását az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében a tagállamok számára egy bizonyos hektármennyiségű szőlőültetvény szerkezetátalakítására és átállására a 2005/2006-os pénzügyi évre megállapított irányadó [helyesen: indikatív] pénzügyi támogatások meghatározásáról szóló, 2005. október 10-i 2005/716/EK bizottsági határozat (HL L 271., 45. o.) határozta meg. A hivatkozott határozat mellékletében a Görög Köztársaság tekintetében 1249 ha területtel számítva 8 574 504 euróban határozták meg az indikatív pénzügyi támogatások összegét.

7 2006. július 10-én az 1493/1999 rendelet 14. cikke és az 1227/2000 rendelet 16. cikke alkalmazásában a görög hatóságok a pénzügyi támogatások megszerzése érdekében tájékoztatták a Bizottságot a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó kiadások 2006-os pénzügyi évben való alakulásáról. E bejelentés

értelmében a hivatkozott teljes kiadások 6 829 204,46 eurót, az érintett területek pedig 788,002 ha-t tettek ki.

8 2006. szeptember 22-én a görög hatóságok levelet intéztek a Bizottsághoz az informatikai adatokban található gépelési hibáról, mivel 1102,271 ha volt a figyelembe veendő terület. Pontosították, hogy e terület a 2006. július 10-i levélhez csatolt, a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó 2006. június 30-ig tényleges eszközölt kiadásokat magában foglaló táblázatban foglalt összterület, azaz 1085,391 ha, és a 2006. július 10-i levélhez csatolt, a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó, 2006. június 30-ig érvényesített kiadásokat magában foglaló táblázatban szereplő összterület, azaz 16,88 ha összegének felel meg. Emlékeztettek továbbá arra, hogy az összkiadás 6 829 204,46 eurót tett ki.

9 2006. szeptember 26-án a Borpiaci Irányítóbizottság 890. ülésén a görög hatóságok ismételten kérték a Bizottságot a kiigazított adatok figyelembevételére. A Bizottság szóban elutasította a görög hatóságok kérelmét, jelezve, hogy késedelmesen nyújtották be a kiigazított adatokat.

10 2006. október 4-én a Bizottság elfogadta a szőlőültetvényeknek az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében megvalósítandó szerkezetátalakítása és átállítása céljából a tagállamok részére egy meghatározott hektárszám alapján kiosztott végleges pénzügyi juttatásoknak [helyesen: támogatásoknak] a 2006-os pénzügyi évre történő megállapításáról szóló 2006/669/EK határozatot (HL L 275., 62. o.) (a továbbiakban: megtámadott határozat). Ugyanazon időpontban a Bizottság egyik képviselője találkozott a görög hatóságok képviselőivel, akiknek elmagyarázta, hogy a határidőkre tekintettel nem tudnak eleget tenni a 2006. szeptember 22-én közölt kiigazított adatok figyelembevételére irányuló kérelmüknek.

11 2006. október 16-án a görög hatóságok levelet intéztek a Bizottsághoz, amelyben kérték a megtámadott határozat mellékletének módosítását. A Bizottság nem tett eleget e kérelemnek.

12 A megtámadott határozatban a Bizottság a Görög Köztársaság tekintetében a görög hatóságok által 2006. július 10-én közölt adatokat vette figyelembe.

13 A megtámadott határozat (6) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság a Görög Köztársaság tekintetében az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (4) bekezdésében előírt rendelkezést alkalmazta 1 129 015 euró összeg tekintetében.

14 A megtámadott határozat mellékletében a Görög Köztársaság esetében a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállására meghatározott végleges támogatást 788 ha terület tekintetében 5 700 190 euróban határozták meg."

IV – Az elsőfokú eljárás és a kérelmek a fellebbezési eljárásban

7. A Görög Köztársaság az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. november 30-án érkezett keresetlevelével a megtámadott 2006/669/EK határozat ellen terjesztett elő keresetet. Keresetének alátámasztására öt jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegére alapítja, valamint arra, hogy ebből következően figyelembe kell venni a határidő lejártát követően megküldött adatokat is. A Görög Köztársaság a második jogalapot a jóhiszemű együttműködés elvének a megsértésére, a harmadik jogalapot a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elvének a megsértésére, a negyedik jogalapot az arányosság elvének a megsértésére, az ötödik jogalapot pedig a hatékony érvényesülés elvének a megsértésére alapította.

8. Az Elsőfokú Bíróság a 2008. december 11-én hozott ítéletében megerősítette a megtámadott határozatot. Ezt követően elutasította a Görög Köztársaság keresetét, valamint kötelezte a felperest az eljárási költségek viselésére.

9. Görögország ez ellen az ítélet ellen benyújtotta a jelen fellebbezést, és azt kéri, hogy a Bíróság

– nyilvánítsa elfogadhatónak a fellebbezést,

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

– adjon helyt a kereseti kérelmeknek, valamint

– a Bizottságot kötelezze az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás, valamint a fellebbezési eljárás költségeinek a viselésére.

10. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság

– utasítsa el a fellebbezést mint elfogadhatatlant és megalapozatlant, valamint

– a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

11. A Bíróság a fellebbezésről írásbeli eljárás során határozott. Egyik fél sem kérte tárgyalás tartását.

V – A jogkérdésről

A – *A fellebbezés elfogadhatóságáról*

12. A Bizottság álláspontja szerint a fellebbezés nem elfogadható, mivel a fellebbező csupán az elsőfokú eljárásban már előadott érveit ismétli meg.

13. Ennyiben azonban a Bizottság félreérti a Bíróságnak a fellebbezések elfogadhatóságára vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatát.

14. Igaz, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében nem felel meg a Bíróság alapokmánya 51. cikke, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 112. cikke bekezdésének c) pontja szerinti indokolási követelményeknek az a fellebbezés, amely csupán az Elsőfokú Bíróság előtt már érvényesített kereseti jogalapokat és érveket ismétli meg azokkal együtt, amelyeket az Elsőfokú Bíróság által kifejezetten elutasított tényállásra alapoztak [4]. Az ilyen fellebbezés ugyanis valójában egyszerűen a kereset megismételt vizsgálatát jelenti, ez azonban az alapokmány 49. cikke értelmében nem tartozik a Bíróság hatáskörébe [5].

15. Ettől azonban meg kell különböztetni azt a fellebbezést, amely kifejezetten az Elsőfokú Bíróság ítéletével és annak jogkérdésben való döntésével nem ért egyet, és ennek során hivatkozik azokra az érvekre, amelyek már a megtámadott döntésben is szerepeltek.

16. Amennyiben a fellebbező azt vitatja, hogy az Elsőfokú Bíróság miként értelmezi vagy alkalmazza a közösségi jogot, akkor természetesen az első fokon vizsgált jogi szempontokat a fellebbezési eljárás során újból meg lehet tárgyalni [6]. A Bíróságnak mint fellebbviteli szervnek éppen az ilyen értelmezési kérdések végső tisztázása a központi feladata.

17. A jelen fellebbezés éppen az Elsőfokú Bíróság különböző, első fokon elé terjesztett jogkérdésekhez kapcsolódó álláspontját érinti. A fellebbezés pontosan meghatározza a megtámadott ítélet vitatott szempontjait, valamint az azok alapjául szolgáló indokokat és érveket.

4 – A C-321/99. P. sz., ARAP és társai kontra Bizottság ügyben 2002. május 16-án hozott ítélet (EBHT 2002., I-4287. o) 48. pontja, a C-353/01. P. sz., Mattila kontra Tanács és Bizottság ügyben 2004. január 22-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-1073. o.) 27. pontja, valamint a C-496/99. P. sz. Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-3801. o.) 50. pontja.

5 – A C-174/97. P. sz., FFSA és társai kontra Bizottság ügyben 1998. március 25-én hozott végzés (EBHT 1998., I-1303. o.) 24. pontja.

6 – A C-210/98. P. sz., Salzgitter kontra Bizottság ügyben 2000. július 13-án hozott ítélet (EBHT 2000, I-5843. o.) 43. pontja.

18. Következésképpen a fellebbezés elfogadható.

B – *A fellebbezés megalapozottságáról*

19. A Görög Köztársaság fellebbezésének alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Egyrészt az Elsőfokú Bíróság döntése az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 17. cikke (1) bekezdésének téves értelmezésén alapul. Másrészt az Elsőfokú Bíróság a döntésében félreértette különböző általános jogelvek jelentését. Végül pedig a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos.

1. Az első jogalapról

20. A Görög Köztársaság álláspontja szerint az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt és minden évben július 10-ig tartó határidő indikatív jellegű, ellentétben az Elsőfokú Bíróság megállapításaival. A fellebbező álláspontja értelmében ezért a megtámadott határozatban a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a határidő lejárta után jelentett adatokat. A Bizottság jogi álláspontját követve az Elsőfokú Bíróság abból indult ki, hogy kötelező jellegű határidőről van szó. A Görög Köztársaság első fellebbezési jogalapjával ezt támadta meg.

21. Az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének szövege, a rendszerben elfoglalt helye, valamint a szabályozási összefüggésben a határidőt megállapító szabályozás értelmére és céljára vonatkozó teleológiai megfontolások azonban végeredményben az Elsőfokú Bíróság álláspontját támasztják alá. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidő kötelező jogvesztő határidő.

a) A szöveg

22. Az Elsőfokú Bíróságot annyiban követni kell, amennyiben az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének szövege amellett szól, hogy az előírt határidő kötelező határidő.

23. Az 1227/2000 rendelet 16. cikke bekezdésének szövege majdnem minden nyelvi változatában azt jelzi, hogy a tagállamok minden évben „legkésőbb július 10-én" közlik a Bizottsággal az e rendelkezésben említett

adatokat. Ez e határidő jogvesztő értelemben vett kötelező jellegére utal, mivel a jogvesztő határidő vélelmezéséhez nem szükséges a „jogvesztő határidő" kifejezéssel való kiegészítés [7]. Ha valamely cselekményt legkésőbb az év július 10-éig végre kell hajtani, akkor az a rá következő napon már elkésett, és ezért alapvetően már nincs rá lehetőség.

24. Amennyiben három nyelvi változat (úgymint a görög, a portugál és a román) úgy fogalmaz, hogy a tagállamok „minden év július 10-ig" közlik a Bizottsággal a hivatkozott adatokat, az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének e változatai nem tulajdonítanak e rendelkezésnek a többi nyelvi változattól eltérő értelmet.

b) Rendszertani értelmezés

25. A görög kormány azzal érvel, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdéséből fakadó határidő tisztán indikatív jellege ezen előírás rendszertani felfogásából adódik. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével létrehozott szabályozásból végeredményben az következik, hogy a 16. cikk (2) bekezdésében hivatkozott határidő lejártát követően beérkezett jelentéseket is figyelembe kell vennie a Bizottságnak a végleges pénzügyi támogatások keretein belül.

26. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében „amennyiben a tagállamok által a Bizottságnak szolgáltatandó információk az (1) bekezdés szerint hiányosak, vagy nem felelnek meg a határidőknek, a Bizottság ideiglenesen és átalányjelleggel csökkenti az előlegeket a mezőgazdasági kiadások számbavételekor [helyesen: a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó előlegeket]."

27. A Görög Köztársaság érvelése kiindulópontjául a (2) bekezdés szövegét választotta, amely a hiányos, vagy a határidőknek nem megfelelő jelentés esetére a támogatás ideiglenes csökkentését írja elő. Ebből szükségszerűen következik az, hogy a csupán a határidő lejártát követően teljessé vált, vagy először akkor beküldött jelentést követő szankciót utólag el lehet törölni. Végül is csak akkor beszélhetünk ideiglenes szankcióról, ha azt utóbb, az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelő – elkésett – jelentést követően vissza lehet vonni.

7 – A Bíróság ennyiben utalt a 32/72. sz. Wasaknäcke Knäckebrotfabrik ügyben 1972. november 30-án hozott ítélet (EBHT 1972., 1181. o.) 2. pontjára és az 52/72. sz. Walzenmühle Magstadt ügyben 1972. december 13-án hozott ítélet (EBHT 1972., 1267. o.) 2. pontjára.

28. A Görög Köztársaság érvelése második lépéseként következtetésbe bocsátkozik. A Bizottságnak ugyanis az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során arra kellett volna hagyatkoznia, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szövege szerint csupán arra az esetre tartalmaz szabályozást, amikor a jelentés teljes egészében elmarad, vagy csak hiányos, nem szabályozza azonban a jelen helyzetben a külső megjelenésében teljes, mégis hibás jelentés esetét.

29. A Görög Köztársaság álláspontja szerint ezért a jelen esetben, azaz a határidőben megküldött hibás jelentés esetében a 16. cikk (2) bekezdéséből az következik, hogy a határidő lejártát követően lehetőség van a (kiigazított) utólagos jelentés benyújtására. Azt az államot ugyanis, amelyik az abban előírt határidőn belül teljesíti a 16. cikk (1) bekezdésében foglalt jelentéstételi kötelezettségét, végeredményben nem lehet hátrányosabb helyzetbe hozni, mint azt az államot, amelyik eleve nem vette figyelembe a 16. cikk (1) bekezdésében előírt határidőt. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése sokkal inkább az utólagos jelentéstétel lehetőségét biztosítja számukra, amelyet azután a Bizottságnak figyelembe kell vennie a végleges pénzügyi támogatások megállapítása során.

30. A Görög Köztársaság fellebbezésének első jogalapjában bemutatott elsődleges érvelés azonban végeredményben nem követhető.

31. Meglehet, első pillantásra igen meggyőzőnek tűnik a Görög Köztársaság érvelése. Amennyiben a jogi szabályozás a határidő elmulasztását „ideiglenes" szankcióval bünteti, nyilvánvaló az a végkövetkeztetés, hogy ebbe beleértik az elmulasztott cselekvés utólagos teljesítését. Amennyiben a cselekmény utóbb nem pótolható és a meghozandó döntés során nem lehet figyelembe venni, helytelen csupán ideiglenes szankcióról beszélni.

32. Az 1227/2000 rendelet 16. cikke (2) bekezdése szövegének közelebbi vizsgálata azonban azt mutatja, hogy az abban megfogalmazott „ideiglenes csökkentésből" semmiképpen nem következik az, hogy a Bizottságnak a jelen ügyben megtámadott határozata során figyelembe kellett volna vennie a Görög Köztársaság utólagos jelentését.

33. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése ugyanis az (1) bekezdés szerint hiányos, vagy a határidőknek nem megfelelő jelentés esetén ideiglenesen és „átalányjelleggel [csökkentik] a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó *előlegeket*".

34. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése ezzel arra az eljárásra van tekintettel, amelyet a közös agrárpolitika keretében

a tagállamoknak a pénzügyi források kifizetéséhez előírnak. Az 1258/1999 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a kiadások fedezésére szolgáló pénzügyi forrásokat a Bizottság az adott referencia-időszakban felmerült kiadásokra vonatkozó előleg formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére.

35. Az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság dönt az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegekről, miközben az előleget legkésőbb a felmerült kiadás szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell kifizetni.

36. Így amennyiben valamely tagállam az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidőn belül nem küldi, vagy hiányosan küldi meg az abban előírt tartalmú jelentést, akkor ennek a 16. cikk (2) bekezdése értelmében az lesz a következménye, hogy ideiglenesen csökkentik az 1258/1999 rendelet 7. cikke értelmében az adott tagállam által bemutatott havi kiadások előlegét. Ez hatékony nyomást gyakorol a tagállamokra az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidő betartására vonatkozó kötelezettség teljesítéséhez. Amennyiben a tagállam teljesíti a határidő betartására vonatkozó kötelezettségét, utólagosan tárgytalanná válik az ideiglenes csökkentés.

37. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében kizárólag ez a szankció, azaz az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegek csökkentése rendelkezik ideiglenes jelleggel, amely azt feltételezi, hogy okafogyottá válik az utólagos jelentéssel.

38. A jelen keresettel megtámadott határozatban a Bizottság mindazonáltal nem rendelte el a Görög Köztársaság vonatkozásában az előlegek ideiglenes csökkentését a mezőgazdasági kiadások számbavételekor, ezért abban egyáltalán nem az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti csökkentésről van szó.

39. A megtámadott határozat szabályozási tárgya sokkal inkább más természetű.

40. A jelen ügyben megtámadott határozatában a Bizottság az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése értelmében meghatározta a tagállamok számára a 2006. gazdasági évre a meghatározott hektárszám alapján kiosztott *végleges* pénzügyi támogatásokat. Ez a végleges támogatás egyáltalán nem tárgya az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti „ideiglenes csökkentésnek", így az abban előírt csökkentés ideiglenes jellegéből semmiképpen nem lehet következtetéseket levonni azon kérdés vonatkozásában, hogy a végleges pénzügyi juttatások keretében figyelembe kell-e venni a 16. cikk (1) bekezdésében előírt határidő lejártát követően beérkezett jelentéseket. Végeredményben a Görög

Köztársaság ezzel téves hivatkozásra alapítja az érvelését.

41. Az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerinti végleges pénzügyi támogatások ideiglenes csökkentését mindazonáltal nem írja elő kifejezetten az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése. Sokkal inkább máshol szabályozza az átalánycsökkentéseket: a Görög Köztársaság vonatkozásában a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó *előlegeknél*. Ez mindazonáltal nem enged arra következtetni, hogy a végleges pénzügyi támogatások megállapítása során figyelembe kell venni az elkésett jelentéseket is.

42. Elszakadva a görög kormány ezen félreértésétől, látható, hogy az 1227/2000 rendelet IV. fejezetében található szabályozások között fennálló szabályozási összefüggések megerősítik a 16. cikk (1) bekezdésének szövegéből levont értelmezést is, miszerint az abban meghatározott határidő kötelező határidő.

43. Ennyiben emlékeztetni kell arra, hogy milyen szabályozási összefüggések között helyezkedik el az 1227/2000 rendelet 16. cikke. Ez az 1493/1999 rendelethez, pontosabban annak 14. cikkéhez kapcsolódó végrehajtási rendelkezés. Ez a cikk a Közösség költségvetésének tervezése keretében szabályozza a szőlőültetvények szerkezetátalakítása és átállása területén a tagállamoknak adható pénzügyi támogatásokat.

44. Az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a pénzügyi év kezdetét megelőzően az első részleteket a Bizottság évente utalja át a tagállamoknak objektív szempontok alapján, a különleges helyzetek és szükségletek, valamint az intézkedés céljának eléréséhez szükséges erőfeszítések figyelembevételével. A vita tárgyát képező pénzügyi évben ezt a Bizottság a 2005. október 10-i 2005/716/EK határozatával teljesítette.

45. A 14. cikk (2) bekezdése azután második lépésként azt írja elő, hogy a támogatások első részleteit az intézkedés céljának és a rendelkezésre álló pénzkeretnek a figyelembevételével a tényleges kiadások és a tagállamok által előterjesztett felülvizsgált kiadási előirányzatoknak megfelelően alakítják ki. A vita tárgyát képező 2006-os pénzügyi év vonatkozásában ez a megtámadott határozattal történt meg.

46. Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében részletesen szabályozott jelentési kötelezettség ennek az 1493/1999 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének értelmében vett végleges pénzügyi támogatásnak az előkészítését szolgálja.

47. A Bizottság a végleges pénzügyi támogatások megállapításához figyelembe veszi a 16. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint szükséges, a ténylegesen eszközölt kiadásokról és a folyó pénzügyi évben érvényesített kiadásokról szóló jelentést, valamint

a támogatásoknak az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti első részletei kiegészítéseként a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében a folyó pénzügyi év kiadásainak további finanszírozására benyújtható kérelmet.

48. Ez a folyamat – amelyet teleológiai megfontolások segítségével tovább fogok elemezni – semmiképpen sem történhet csupán ideiglenes jelleggel az egyes tagállamok vonatkozásában.

49. Az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (3) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy annak a tagállamnak, amely túllépi a számára a 14. cikk (1) bekezdése alapján megállapított első részletet, csak akkor lehet pénzügyi támogatást megállapítani, ha az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint kiutalt összes pénzösszegből levonják a folyó pénzügyi évben a tagállam által ténylegesen eszközölt kiadásokat, és marad rendelkezésre álló szabad pénzügyi forrás. A pénzügyi támogatások végleges megállapítása ezért a tagállamnak nyújtott támogatás konkrét mértékétől függ, így kizárt minden elkülönült utólagos változtatás.

50. A Görög Köztársaság álláspontjával ellentétben e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése sem hozható fel a 16. cikk (1) bekezdésében előírt határidő kötelező jellegével szemben.

51. Az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése ugyanis kifejezetten a 16. cikk (1) bekezdésével előírt határidőben közölt adatokra alapozza a Bizottság által nyújtott végleges pénzügyi támogatást. A szöveg nem ad támpontot a Görög Köztársaság azon megállapításához, miszerint a 17. cikk (1) bekezdése értelmében a ténylegesen eszközölt kiadásokat kell rendelkezésre bocsátani, és ennek megfelelően figyelembe kell venni a határidő lejártát követő javításokat.

52. Közbenső következtetésként megállapítható tehát, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének rendszertani értelmezése megerősíti a szövegszerű értelmezést, amelynek értelmében az abban megjelölt határidő kötelező jellegű határidő.

c) Teleológiai értelmezés

53. A fenti megfontolásokat tovább erősíti az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének teleológiai értelmezése. Annak megfelelően csak a hivatkozott cikkben szereplő határidő kötelező jellege biztosíthatja hatékonyan a 16. és a 17. cikk értelmét és célját.

54. Az 1493/1999 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének értelmében először csak ideiglenes támogatást az e rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerinti végleges pénzügyi támogatás formájában való kiigazítása csak akkor bírhat értelemmel, ha a pénzügyi támogatások kiigazításának következményei még a folyó, közel lezárt pénzügyi évben jelentkeznek.

55. Ezen előírás gyakorlati hatékonysága megköveteli azt, hogy a végleges pénzügyi támogatásokról szóló határozatot a tagállamok még a pénzügyi év végét, azaz október 15-ét megelőzően megkapják annak érdekében, hogy a tagállamok az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében bejelentett kiadásokkal összefüggő utolsó kiadásokat még a folyó pénzügyi év vége előtt végrehajthassák, és azokat a pénzügyi év vége előtt a Bizottság megtéríthesse az e célból rendelkezésére álló költségvetési tételekből. Az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése ugyanis arról rendelkezik, hogy csak azon októberi kiadásokat kell októberre elszámolni, amelyek október 1. és 15. között merültek fel, míg a későbbi kiadásokat novemberre kell elszámolni.

56. Az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerinti végleges pénzügyi támogatás előkészítéséhez mindazonáltal szükség van minden tagállam részéről az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti adatokra, a végleges pénzügyi támogatások érdekében pedig azok átfogó eljárás során való feldolgozására.

57. Ezzel összefüggésben az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidőt tartalmazó szabályozásnak csak akkor lesz kötelező, és ezáltal hatékony értelme, ha az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében vett ideiglenes támogatásként rendelkezésre bocsátott pénzügyi támogatásokat a Bizottság időben kiigazíthatja a tényleges adatok alapján. Amennyiben a tagállamok a végleges pénzügyi támogatások befolyásoló módon július 10-ét követően szabadon kiegészíthetik, illetve kijavíthatják az adatok egészét vagy egy részét, akkor a Bizottság számára lehetetlenné válik a pénzügyi év vége előtt, határidőn belül meghatározni a végleges pénzügyi támogatásokat.

58. Ezzel a teleológiai értelmezés is kötelező jellegűvé minősíti az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidőt, így az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerinti végleges pénzügyi támogatások során nem lehet figyelembe venni az eleve késedelmesen továbbított adatokat.

2. A második jogalapról

59. A fellebbezés második jogalapját a Görög Köztársaság arra alapozza, hogy az Elsőfokú

Bíróság félreértette a közösségi jog egyes jogelveit. A Bizottság az Elsőfokú Bíróság álláspontjával ellentétben megsértette ugyanis a jóhiszemű együttműködés elvét, a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elvét, valamint az egyenlő bánásmód elvét, amikor nem vette figyelembe a Görög Köztársaság által késedelmesen jelentett, kiigazított adatokat.

60. Az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el a fent hivatkozott jogelvek Bizottság terhére rótt megsértését. Ezzel együtt az Elsőfokú Bíróság sem sértette meg e jogelveket. Ennek megfelelően a Görög Köztársaság a második jogalapra sem alapozhatja sikerrel fellebbezését.

61. A jóhiszemű együttműködés kötelezettsége vonatkozásában fel kell hívni a figyelmet arra, hogy ez az elv az EK 10. cikk értelmében a tagállamok és az intézmények közötti kapcsolatra vonatkozik. Arra kötelezi a tagállamokat, hogy a maguk részéről minden szükséges intézkedést megtegyenek a közösségi jog érvényesülésének és hatékonyságának biztosítására, a közösségi intézmények számára pedig előírja a tagállamokkal történő jóhiszemű együttműködést [8].

62. A görög kormány szerint egyrészt azáltal sértették meg a hivatkozott elveket, hogy álláspontja szerint nyilvánvaló volt a határidőn belül megküldött jelentésben szereplő hiba, és a Bizottságnak haladéktalanul jeleznie kellett volna annak érdekében, hogy azonnali javításra kerüljön sor. A hektárokra vonatkozó bejelentett adatoknak a Bizottság által az irányadó pénzügyi támogatások meghatározásáról szóló, 2005. október 10-i 2005/716/EK határozatban [9] alapul vett hektárokra vonatkozó adataitól való jelentős eltérése alkalmat kellett volna, hogy adjon a Bizottságnak a rákérdezésre.

63. Ez mindazonáltal nem tűnik meggyőzőnek. A határidőben beküldött jelentés nem tartalmaz olyan nyilvánvaló hibákat, amelyeket a Bizottságnak mindenképpen fel kellett volna ismernie. Semmiképpen nem jelenti a továbbítás hibás voltát önmagában az, hogy a bejelentett adatok eltérnek az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a támogatások első részleteinek alapjául vett adatoktól. Végeredményben valamely hiba nyilvánvalóságának megítélése olyan ténykérdés, amelyet nem lehet fellebbezéssel megtámadni. A bizonyítékok elferdítésére a Görög Köztársaság mindazonáltal nem hivatkozott.

64. Valamely támogatás *ideiglenes* természetéből egyenesen következik az, hogy lehet,

8 – Lásd a C-2/88. sz., IMM Zwartveld és társai ügyben 1990. július 13-án hozott végzés (EBHT 1990., I-3365. o.) 17. pontját, a Bíróság C-275/00. sz., First és Franex ügyben 2002. november 26-án hozott ítéletének (EBHT 2002., I-10943. o.) 49. pontját, valamint a C-339/00. sz., Írország kontra Bizottság ügyben 2003. október 16-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-11757. o.) 71. pontját.

9 – Az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében a tagállamok számára egy bizonyos hektármennyiségű szőlőültetvény szerkezetátalakítására és átállására a 2005/2006. pénzügyi évre megállapított irányadó pénzügyi támogatások meghatározásáról szóló, 2005. október 10-i 2005/716/EK bizottsági határozat (HL L 271., 45. o.).

hogy valójában nincs szükség olyan mértékben az abban biztosított támogatásra. Már csak ezért sem adhatnak az eltérések okot arra, hogy megkérdőjelezhető legyen a jelentés helyessége. A jelen ügyben továbbá megerősíti ezt az általános elgondolást az 1226/2000 rendelet 17. cikkének (4) bekezdése is, amely szankciót ír elő arra az esetre, amennyiben a jelentésben szereplő hektárban kifejezett összes terület kisebb annál, mint amelyet az ideiglenes támogatás alapjául szolgáló területként bejelentettek. Ez az előírás kifejezetten abból indul ki, hogy a tagállam által bejelentett adatok jelentősen eltérhetnek az ideiglenesen feltételezettől.

65. A Bizottságnak így nem volt lehetősége arra, hogy a határidőben beérkezett jelentés esetében hibás adatokból kiindulva figyelmeztesse arra a fellebbező felet.

66. A görög kormány a továbbiakban abban látja a hivatkozott elvek megsértését, hogy a Bizottság annak ellenére nem vette figyelembe a határidő lejártát követően több mint két hónappal beküldött kiigazított adatokat, hogy az a görög kormány álláspontja szerint valójában még lehetséges lett volna a megtámadott határozat meghozatala előtt fennmaradó három hétben.

67. Ezzel kapcsolatban a Bíróságot természetesen kötik az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletben tett ténymegállapításai. Ennyiben sem hivatkozott a görög kormány a bizonyítékok elferdítésére.

68. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 32. és 59. pontjában tett észrevételek alapján kifejezetten megállapította, hogy a Bizottság számára a megtámadott határozat meghozatala előtt már nem volt lehetséges a kiigazított adatok figyelembevétele. Ha azonban valamely határozat elfogadásának az időpontját – a fentiekben ismertetetthez hasonlóan – nem lehet tetszés szerint elhalasztani, és a bejelentett, későbbre megállapított határozathozatali időpontig fennálló idő nem elegendő az utólag bejelentett adatok figyelembevételére, akkor a figyelmen kívül hagyás semmi esetre sem jelenti a jóhiszemű együttműködés kötelezettségének megsértését.

69. Egyebekben éppen arról van szó, hogy nem lehet néhány nap alatt lefolytatni azt az összetett eljárást, amelyre a jogalkotó a július 10-i bejelentési határidő megállapításával mintegy három hónap időt biztosít a Bizottságnak. Ez annál is inkább így van, hiszen a végleges pénzügyi támogatásokról szóló határozatot az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében fennálló kölcsönhatások miatt kizárólag minden tagállamra egységesen lehet meghozni.

70. Végül, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben nem értette félre az egyenlő bánásmód elvének hatályát sem.

71. Az egyenlő bánásmód általános elve mint közösségi jogi általános elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható [10].

72. Az egyenlő bánásmód elve nem biztosítja azt, hogy a határidő lejártát követően több mint két hónappal továbbított jelentést ugyanúgy vegyék figyelembe, mint a pár nappal elkésett jelentést. A Bizottság részére összesen rendelkezésre álló mintegy három hónapos határozathozatali időszak során ugyanis nem képez összehasonlítható tényállást a pár nappal elkésett jelentés és a több mint két hónapos késéssel tett jelentés.

3. A fellebbezés harmadik jogalapjáról

73. A Görög Köztársaság a fellebbezése harmadik jogalapjában azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet önmagában ellentmondásos, ezért nem helytálló. A megtámadott ítélet 25., 26., valamint 43. pontjában kifejtett megállapításaival szemben, amelyekben az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti határidőt kötelező erejűnek tekintette, az Elsőfokú Bíróság ellentmondásba keveredett akkor, amikor a megtámadott ítélet 59. pontjában megállapította, hogy nem teljesen kizárt a csekély késedelemmel közölt adatok figyelembevétele.

74. Az a kérdés, miszerint az Elsőfokú Bíróság ítéletének indokolása ellentmondó vagy hiányos-e, jogkérdésnek minősül, és mint ilyenre a fellebbezés keretében lehet hivatkozni [11].

75. A fellebbezés harmadik jogalapja sem tűnik meggyőzőnek, mivel a fellebbező fél álláspontjával ellentétben a megtámadott ítélet jogkérdésben tett megállapításai nem ellentmondásosak. Amennyiben ugyanis az Elsőfokú Bíróság nem tartja „teljesen kizártnak" azt, hogy a vita tárgyát képező határidő kötelező jellege ellenére kivételes esetekben ne lehetne figyelembe venni az elkésett jelentéseket, azt is jelenti, hogy az ilyen kivétel csak a határidő csekély mértékű túllépése esetében jöhet szóba, nem a határidő olyan jelentős túllépése esetében, mint amilyenről a jelen ügyben szó van.

76. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben kimerítően kifejti azt, hogy a teleológiai megfontolások miért szólnak az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdése határidejének kötelező jellege mellett. A Bizottságnak ugyanis elegendő időt kell biztosítani a végleges pénzügyi támogatásokra vonatkozó, a

10 – Lásd többek között a C-313/04. sz. Franz Egenberger ügyben 2006. július 11-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-6331. o.) 33. pontját, további hivatkozások szintén ott találhatók.

11 – Lásd ebben az értelemben a C-403/04. P. és C-405/04. P. sz., Sumitomo Metal Industries és Nippon Steel kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. január 25-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-729. o.) 77. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

pénzügyi év október 15-i lezárásáig kötelezően meghozandó határozathoz.

77. Amikor az Elsőfokú Bíróság hivatkozik a csekély mértékben elkésett jelentések figyelembevételére abban az esetben, ha az nem akadályozza a határozat időben való meghozatalát, annyiban következetesen folytatja az érvelését. Nem ismerhető fel ebben logikai törés.

4. Összefoglalás

78. Mivel a Görög Köztársaság által előadott fellebbezési jogalapok egyike sem meggyőző, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

VI – Költségek

79. Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése szerint, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 118. cikkével összefüggésben értelmezett 69. cikke 2. §-ának első mondatából következik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

80. Mivel a fellebbező pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően a fellebbezőt kell kötelezni a költségek viselésére.

VII – Végkövetkeztetések

81. Ezért azt javaslom, hogy a Bíróság mondja ki, hogy:

„1. A fellebbezést elutasítja.

2. A Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.”